

rolig, men jeg noterer det som et glædeligt Faktum, at vi her have kunnet forhandle dette Spørgsmaal saa fredeligt, som sket er. Jeg glæder mig endvidere over den Enighed, der har været om selve den Tanke, som ligger til Grund for Lovforslaget. Der har i Virkeligheden i alle Partier været Enighed om, at det vilde være heldigt at faa en saadan Mand udsendt til at undersøge Forholdene oppe paa Grønland og til derefter at give navnlig Rigsdagen en objektiv Fremstilling af disse Forhold. Selvfølgelig har jeg ikke glædet mig over de Udfald, der navnlig fra en enkelt Side have været rettede mod en enkelt Mand, Udfald, som falde sammen med dem, der ere gaaede forud i Pressen. Jeg tænker navnlig paa de Udfald, der kom fra det ærede Medlem fra Fakse (Stauning). Han rettede et, synes det mig, meget ubehersket og stærkt Angreb mod en bestemt Mand, hvoraf det for mig fremgik, at han udover alle Grænser synes at ville udnytte den politiske Forfølgelse, som denne bestemte Mand har været Genstand for. Jeg glæder mig over, at man ikke fra anden Side har fortsat i samme Spor, skønt jeg ikke kan lade være at udtale, at jeg ogsaa øjnede Dolken hos det ærede Medlem fra Langeland. I saa Henseende er jeg knap enig med den højtærede Konseilspræsident, thi naar det ærede Medlem fra Langeland nævnedes, at det havde vakt meget pinlig Opsigt, at denne bestemte Mand, som det ærede Medlem fra Fakse drog frem, var udpeget til at overtage denne Guvernørstilling, synes jeg nok, at der var lidt af Dolken at øjne i den Udtalelse, og jeg øjnede ogsaa lidt af Dolken i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger).

Jeg skal kun sige til det ærede Medlem fra Langeland, at naar han hævdede, at det, det særligt gjaldt omfi denne Sag, var, at Grønlændernes Selvstyre kunde blive mere udviklet, at Forholdene deroppe i det hele kunde blive ordnede saaledes, at de bleve den grønlandske Befolkning mere til Gavn, end de ere nu, og at det økonomiske maatte komme i anden Række, er jeg fuldstændig enig med ham. Samtidig vil jeg dog betone, at hvis Grønlænderne hæves kulturelt, er det min Overbevisning, at saa vil det ogsaa give sig Udslag økonomisk. For saa vidt ere vi enige. Naar det ærede Medlem fra Langeland saa pegede netop paa dette og mente, at den Mand, der skulde udnævnes, maatte have Øje herfor, har jeg dog

Lyst til at sige, at den Mand, som der har været Tale om at sende til Grønland, har her i Rigsdagen vist, at han evnede at gennemføre Selvstyre paa et vist Omraade her i vort eget Land. Endvidere vil jeg understrege den Udtalelse, som kom fra den højtærede Konseilspræsident som Svar paa en Bemærkning fra det ærede Medlem fra Langeland, om, at det maatte være en Mand, der var i Stand til at mægle, i Stand til at bilægge Stridigheder. Jeg glæder mig over denne Udtalelse fra Konseilspræsidenten om, at netop denne Mand i 1908 havde været i Stand til at bilægge en meget alvorlig Strid her i vort Land. Det ønsker jeg at sige, uden at jeg i øvrigt vil komme ind paa det personlige Spørgsmaal. Jeg tror, at det personlige Spørgsmaal skulde vi her lade ligge, og jeg glæder mig over, at det ikke er kommet stærkere frem under Forhandlingerne, end det er. Stærkest er det jo kommet frem fra det ærede Medlem fra Fakse. Jeg tvivler for øvrigt om, at det ærede Medlem fra Fakse har Tilslutning til sine stærke Udtalelser hos alle sine Partifæller. Men naturligvis — og deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Langeland — maa Ansvaret for, hvilken Mand der skal sendes til Grønland, hvis vi vedtage dette Forslag, blive Regeringens, og hvis man har Tillid til, at Regeringen i saa Henseende er i Stand til at finde den bedst egnede Mand, synes jeg, at man maa stemme for at fremme det foreliggende Forslag. Har man ikke denne Tro eller Tillid til Regeringen, maa man naturligvis gaa imod Lovforslaget. Jeg vil anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) var ved at følge den højtærede Konseilspræsident ind paa den Bane at udtale en særlig Ros over den Mand, her er Tale om. (P. T. Nielsen: Jeg anførte kun Faktum). Den ærede Ordfører siger, han anførte kun Faktum, men dette Faktum er belyst ved den ærede Ordførers Øjne og ikke ved vore, og det Punkt, han der særlig drog frem, var den kommunale Valgrets Gennemførelse i sin Tid. Jeg tror ikke, vi tjene denne Diskussions rolige Karakter, hvis vi blive ved med at gaa videre i det Spor, og ligesom jeg for et Øjeblik siden maatte sige til den højtærede Konseilspræsident, at jeg troede,